

EBA/GL/2020/05

06.05.2020

Ghid

privind diminuarea riscului de credit
pentru instituțiile care aplică abordarea
bazată pe modele interne de rating (IRB)
utilizând propriile estimări ale pierderilor
în caz de nerambursare (LGD)

1. Obligații de conformare și de raportare

Statutul ghidului

1. Prezentul document conține recomandări emise în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010¹. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente și instituțiile financiare trebuie să depună toate eforturile pentru a respecta ghidul.
2. Ghidul prezintă punctul de vedere al ABE privind practicile adecvate de supraveghere în cadrul Sistemului european de supraveghere financiară sau privind modul în care trebuie aplicat dreptul Uniunii într-un anumit domeniu. Autoritățile competente cărora li se aplică ghidul, așa cum sunt definite la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, trebuie să se conformeze prin integrarea acestuia în practicile lor, după caz (de exemplu, prin modificarea cadrului legislativ sau a procedurilor de supraveghere ale acestora), inclusiv în cazurile în care ghidurile se adresează, în primul rând, instituțiilor.

Cerințe de raportare

3. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente trebuie să notifice ABE dacă se conformează sau intenționează să se conformeze prezentului ghid sau, în caz contrar, să prezinte motivele neconformării, până la 28.10.2020. În lipsa unei notificări până la acest termen, ABE va considera că autoritățile competente nu s-au conformat. Notificările se trimit prin intermediul formularului disponibil pe site-ul ABE la adresa compliance@eba.europa.eu, cu mențiunea „EBA/GL/2020/05”. Notificările trebuie transmise de persoane care au competența necesară pentru a raporta conformitatea, în numele autorităților competente din care fac parte. Orice schimbare cu privire la situația conformării trebuie adusă, de asemenea, la cunoștința ABE.
4. Notificările vor fi publicate pe site-ul ABE, în conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

¹ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

2. Obiectul, domeniul de aplicare și definiții

2.1 Obiectul

5. Prezentul ghid specifică cerințele de utilizare a diminuării riscului de credit în conformitate cu dispozițiile relevante din partea a treia titlul II capitolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, așa cum se prevede la articolul 108 alineatul (2) din regulamentul respectiv. Prezentul ghid se întemeiază și pe proiectul final ABE în domeniul – standardelor tehnice de reglementare privind metodologia de evaluare a modelelor interne de rating (IRB), EBA/RTS/2016/03 (STR privind metodologia de evaluare IRB), din 21 iulie 2016.²

2.2 Domeniul de aplicare

6. Prezentul ghid se aplică în raport cu abordarea bazată pe modele interne de rating (IRB) în conformitate cu partea a treia, titlul II, capitolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și, în special, instituțiilor care au primit aprobarea de a utiliza propriile estimări ale pierderii în caz de nerambursare (LGD) în conformitate cu articolul 143 din regulamentul respectiv.
7. În special, prezentul ghid specifică cerințele pentru recunoașterea protecției nefinanțate a creditului [definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 59 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013] în conformitate cu articolul 160 alineatul (5), cu articolul 161 alineatul (3), cu articolul 163 alineatul (4), cu articolul 164 alineatul (2) și cu articolul 183 din regulamentul respectiv, precum și cerințele pentru recunoașterea protecției finanțate a creditului [definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 58 din regulamentul respectiv], în conformitate cu articolele 166 și 181 din respectivul regulament.

2.3 Destinatari

8. Prezentul ghid se adresează autorităților competente prevăzute la articolul 4 alineatul (2) punctul (i) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 și instituțiilor financiare prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

2.4 Definiții

9. Dacă nu se prevede altfel, termenii utilizați și definiți în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în Directiva 2013/36/UE și în Ghidul ABE privind estimarea probabilității de nerambursare, a

² Trimiterile la articolele din STR (standarde tehnice de reglementare) privind metodologia de evaluare a IRB vor fi înlocuite cu trimiterile la Regulamentul delegat de adoptare a proiectului final al ABE de standarde tehnice de reglementare privind metodologia de evaluare IRB, după publicarea în Jurnalul Oficial al UE.

pierderii în caz de nerambursare și tratamentul expunerilor în stare de nerambursare, EBA/GL/2017/16 (Ghidul ABE privind estimarea PD și LGD) au același înțeles în prezentul ghid.

3. Punerea în aplicare

3.1 Data aplicării

10. Prezentul ghid se aplică începând cu 1 ianuarie 2022. Instituțiile trebuie să includă cerințele prezentului ghid în sistemele lor de rating până la momentul respectiv, dar autoritățile competente vor putea accelera calendarul acestei tranziții după cum consideră necesar.

4. Dispoziții generale

11. Conform articolului 108 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile care aplică abordarea bazată pe modele interne de rating (IRB) utilizând propriile estimări ale pierderii în caz de nerambursare (LGD), conform articolului 143 alineatul (2) din regulamentul respectiv, pot recunoaște diminuarea riscului de credit în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 3 din regulamentul respectiv. Instituțiile pot recunoaște diminuarea riscului de credit în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în cazul în care aceste cerințe sunt menționate în partea a treia titlul II capitolul 3 din același regulament și în conformitate cu prezentul ghid.
12. În sensul articolului 181 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, orice trimitere la termenul „garanții reale” trebuie înțeleasă ca trimitere la protecția finanțată a creditului, alta decât protecția finanțată a creditului menționată la articolul 166 alineatul (2) și alineatul (3) din același regulament. Aceasta include, în special, protecția finanțată a creditului, alta decât acordurile-cadru de compensare și compensarea bilanțieră. Efectele de diminuare a riscului de credit aferente acordurilor-cadru de compensare și compensării bilanțiere sunt reflectate în valoarea expunerii. Prin urmare, în cazul tipurilor de expuneri pentru care instituțiile au primit aprobarea de a utiliza propriile estimări ale LGD, instituțiile pot recunoaște protecția finanțată a creditului conform articolului 181 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 numai în cazul în care protecția respectivă nu a fost deja recunoscută în valoarea expunerii pentru cazurile menționate la articolul 166 din același regulament și în conformitate cu punctul 13.
13. Efectele de diminuare a riscului de credit aferente compensării bilanțiere trebuie recunoscute în valoarea expunerii conform articolului 166 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, iar efectele de diminuare a riscului de credit aferente acordurilor-cadru de compensare trebuie recunoscute în valoarea expunerii, conform articolului 166 alineatul (2) din același regulament. La recunoașterea efectelor compensării bilanțiere și a acordurilor-cadru de compensare, instituțiile trebuie să țină seama de toate cerințele legate de aceste tehnici specificate în partea a treia titlul II capitolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, inclusiv de criteriile de eligibilitate

și de metodele de recunoaștere a efectelor de diminuare a riscului aferente acestor instrumente.

14. În cazul tipurilor de expuneri pentru care instituțiile au primit aprobarea de a utiliza propriile estimări ale LGD, instituțiile trebuie să recunoască efectele protecției nefinanțate a creditului conform articolului 160 alineatul (5), articolului 161 alineatul (3), articolului 164 alineatele (2)-(3) și articolului 183 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
15. Instituțiile pot recunoaște asigurarea de credit în conformitate cu punctul 14 dacă tehnicile de diminuare a riscului de credit asociate pot fi clasificate ca protecție nefinanțată a creditului, conform definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 59 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. În special, instituțiile pot recunoaște asigurarea de credit în conformitate cu articolul 183 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cu articolul 183 alineatul (2) sau (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, după cum asigurarea de credit funcționează în mod efectiv ca garanție sau, respectiv, ca instrument financiar derivat de credit.
16. Tratatul ratingurilor terțelor părți prezentat la punctele 62-64 din Ghidul ABE privind estimarea PD și LGD, luând în considerare definiția diminuării riscului de credit în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul 57 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, nu trebuie considerat o metodă de recunoaștere a efectelor de diminuare a riscului de credit și nu intră în domeniul de aplicare al prezentului ghid. În special, garanția adecvată menționată la punctul 62 litera (a) din ghidul respectiv se referă la un tip de sprijin contractual furnizat de o terță parte debitorului și, prin urmare, nu constituie o tehnică de diminuare a riscului de credit utilizată de o instituție în sensul articolului 4 alineatul (1) punctele 57 și 59 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

5. Cerințe de eligibilitate

5.1 Cerințe de eligibilitate pentru protecția finanțată a creditului

17. În conformitate cu articolul 181 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în scopul stabilirii de cerințe interne cu privire la securitatea juridică, care să corespundă, în general, cu cele prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 4 secțiunea 3 din același regulament, în măsura în care estimările LGD țin seama de existența garanțiilor reale, instituțiile trebuie să se asigure că un contract de garanție reală în temeiul căruia se furnizează garanția reală este valid din punct de vedere legal și are caracter executoriu din punct de vedere juridic în toate jurisdicțiile relevante, conferind instituției dreptul de a lichida sau de a repune în posesie garanția reală într-un interval de timp rezonabil, inclusiv în cazuri de nerambursare, de insolvență sau de faliment al debitorului și, dacă este cazul, ale depozitarului garanției reale.
18. Conform articolului 181 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în scopul stabilirii de cerințe interne cu privire la evaluarea garanțiilor reale care să corespundă, în general, cu cele prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 4 secțiunea 3 din același regulament,

În măsura în care estimările LGD iau în considerare existența garanțiilor reale, instituțiile trebuie să se asigure că sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:

- (a) normele care reglementează reevaluarea garanțiilor reale, inclusiv metodele și frecvența monitorizării valorii garanțiilor reale, sunt consecvente în ceea ce privește fiecare tip de garanție reală și sunt specificate în politicile interne ale instituției;
- (b) în cazul în care condițiile de piață suferă modificări semnificative, instituțiile efectuează o monitorizare mai frecventă.

19. În sensul articolului 55 din STR privind metodologia de evaluare IRB și pentru a asigura respectarea principiilor generale privind securitatea juridică și evaluarea garanțiilor reale de la punctele 17 și 18, cerințele interne cu privire la securitatea juridică și evaluarea garanțiilor reale stabilite de instituții în conformitate cu articolul 181 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 trebuie să fie în deplină concordanță cu următoarele cerințe din partea a treia titlul II capitolul 4 secțiunea 3 din regulamentul respectiv:

- (a) în ceea ce privește garanțiile financiare, acestea trebuie să fie în conformitate cu articolul 207 alineatul (3) și alineatul (4) litera (d) din același regulament;
- (b) în ceea ce privește garanțiile sub forma bunurilor imobile, precum și expunerile care decurg din operațiuni de leasing tratate ca expuneri garantate pentru care activul dat în leasing este un bun imobil, acestea trebuie să răspundă cerințelor articolului 208 alineatele (2) și (3) din același regulament;

În scopul evaluării garanțiilor sub forma bunurilor imobile și al revizuirii valorii acestora în condițiile prevăzute la articolul 208 alineatul (3) litera (b) din același regulament, instituțiile trebuie să asigure următoarele cerințe:

- (i) garanția sub forma bunurilor imobile este evaluată de un evaluator independent la o valoare mai mică sau egală cu valoarea de piață. În schimb, în statele membre care au stabilit, prin dispoziții legislative sau de reglementare, criterii riguroase de evaluare a valorii ipotecare, bunul poate fi evaluat de un evaluator independent la o valoare mai mică sau egală cu valoarea ipotecară. Instituțiile trebuie să solicite evaluatorului independent să nu ia în considerare elementele speculative în evaluarea valorii ipotecare;
- (ii) evaluatorul independent formalizează valoarea de piață sau valoarea ipotecară în mod clar și transparent;
- (iii) valoarea garanției reale este valoarea de piață sau valoarea ipotecară, redusă corespunzător pentru a reflecta rezultatele monitorizării și pentru a ține seama de existența oricăror creanțe cu rang prioritar asupra bunurilor;

- (iv) evaluatorul independent trebuie să dispună de calificările, abilitățile și experiența necesare pentru a efectua o evaluare și trebuie să fie independent de procesul de luare a deciziei de acordare a creditului. Atâta timp cât un angajat al instituției îndeplinește toate condițiile menționate mai sus, angajatul respectiv poate fi considerat un evaluator independent.
- (c) în ceea ce privește creanțele, acestea trebuie să răspundă cerințelor – articolului 209 alineatul (2) din același regulament; valoarea creanțelor trebuie să fie cuantumul de încasat;
- (d) în ceea ce privește alte garanții reale corporale și expunerile care decurg din operațiuni de leasing tratate ca expuneri garantate pentru care activul dat în leasing nu este un bun imobil, acestea trebuie să răspundă cerințelor articolului 210 literele (a) și (g) din același regulament. În scopul evaluării și reevaluării garanțiilor reale în conformitate cu articolul 210 litera (g) din regulamentul menționat, instituțiile trebuie să evalueze garanțiile reale corporale la valoarea lor de piață, care trebuie să fie suma estimată pentru care garanțiile reale ar putea fi schimbate la data evaluării între un cumpărător și un vânzător interesați, în cadrul unei tranzacții efectuate în condiții obiective și de concurență normală;
- (e) în ceea ce privește alte tipuri de protecție finanțată a creditului, acestea trebuie să răspundă cerințelor- articolului 212 alineatul (1) litera (a) și articolului 212 alineatul (2) litera (f) din regulamentul respectiv.
20. Instituțiile trebuie să obțină un aviz juridic care să confirme validitatea din punct de vedere legal și caracterul executoriu din punct de vedere juridic al contractului de garanție reală în toate jurisdicțiile relevante în sensul punctului 17. Acest aviz juridic trebuie:
- (a) obținut cel puțin pentru fiecare tip de contract de garanție reală; și
- (b) furnizat în formă scrisă de un consilier juridic. În cazul în care consilierul juridic este angajatul instituției, acesta trebuie să fie independent de procesul de luare a deciziei de acordare a creditului, responsabil pentru inițierea sau reînnoirea expunerilor în cauză.
21. În sensul punctului 20, instituțiile se pot baza pe un singur aviz juridic pentru mai multe contracte de garanție reală, în cazul în care acesta privește aceeași legislație aplicabilă. Instituțiile trebuie să obțină un aviz juridic suplimentar cu privire la orice modificare substanțială a condițiilor contractului de garanție reală care ar putea afecta validitatea din punct de vedere legal și caracterul executoriu din punct de vedere juridic ale respectivului contract de garanție reală. Cel puțin, modificările cadrului juridic aplicabil contractelor de garanție reală și aplicarea contractului de garanție reală altor tipuri de expuneri sau debitorilor clasificați în alte clase de expuneri sau altor tipuri de debitori, și anume persoane fizice sau juridice, trebuie considerate întotdeauna cazuri de modificare substanțială a condițiilor contractului de garanție reală.

22. În sensul punctului 20, instituțiile se pot baza pe un singur aviz juridic care să acopere mai multe jurisdicții. În special, în cazul în care există reglementări internaționale sub forma dreptului internațional sau sub altă formă de acord internațional, avizul juridic poate acoperi o parte sau toate jurisdicțiile în care sunt adoptate aceste regulamente. În acest caz, avizul juridic trebuie cel puțin:
- (a) să analizeze dacă reglementările asigură validitatea din punct de vedere legal și caracterul executoriu din punct de vedere juridic al garanțiilor reale în toate jurisdicțiile în care se aplică reglementările;
 - (b) să identifice cu claritate toate jurisdicțiile în care se aplică reglementările;
 - (c) să identifice cu claritate toate formele de garanții reale care fac obiectul reglementărilor.
23. Instituțiile trebuie să se asigure că obțin avizul sau avizele juridice în conformitate cu punctul 20, confirmând că contractul de garanție reală în temeiul căruia sunt furnizate celelalte garanții reale corporale este valid din punct de vedere legal și are caracter executoriu din punct de vedere juridic cel puțin în următoarele jurisdicții:
- (a) în jurisdicția ale cărei legi guvernează contractul de garanție reală;
 - (b) dacă există un registru public pentru tipul de garanție reală, jurisdicția în care este înregistrată garanția; în caz contrar, jurisdicția în care este înregistrat proprietarul garanției reale sau locul de reședință, dacă proprietarul garanției reale este o persoană fizică;
 - (c) dacă sunt considerate relevante pentru o anumită garanție reală, jurisdicțiile în care sunt înregistrate instituția și debitorul; în orice caz, dacă debitorul este o persoană fizică, jurisdicția locului său de reședință;
 - (d) în jurisdicția în care este cel mai probabil să fie executată garanția reală, în cazul în care acest lucru este necesar;
 - (e) în altă jurisdicție, dacă este considerată relevantă pentru o anumită garanție reală.

5.2 Cerințe de eligibilitate pentru protecția nefinanțată a creditului

24. În sensul articolului 183 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile trebuie să obțină un aviz juridic care să confirme, referitor la contractul de protecție nefinanțată a creditului, că acesta este valid din punct de vedere legal și are caracter executoriu din punct de vedere juridic în toate jurisdicțiile relevante. Acest aviz juridic trebuie:
- (a) obținut cel puțin pentru fiecare tip de protecție nefinanțată a creditului; și

- (b) furnizat în formă scrisă de un consilier juridic. În cazul în care consilierul juridic este angajat al instituției, acesta trebuie să fie independent de procesul de luare a deciziei de acordare a creditului, responsabil pentru inițierea sau reînnoirea expunerilor în cauză.
25. În sensul punctului 24, instituțiile se pot baza pe un singur aviz juridic pentru a sprijini mai multe contracte de protecție nefinanțată a creditului, în cazul în care acesta privește aceeași legislație aplicabilă. Instituțiile trebuie să obțină un aviz juridic suplimentar cu privire la orice modificare substanțială a condițiilor contractului care ar putea afecta validitatea din punct de vedere legal și caracterul executoriu din punct de vedere juridic al respectivului contract de protecție nefinanțată a creditului. Cel puțin, modificările cadrului juridic aplicabil contractului de protecție nefinanțată a creditului și aplicarea unui astfel de contract de protecție nefinanțată a creditului altor tipuri de expuneri sau utilizării de garanți clasificați în alte clase de expuneri sau altor tipuri de garanți, și anume persoane fizice sau juridice, trebuie considerate întotdeauna cazuri de modificare substanțială a condițiilor contractului.

6. Efectele diminuării riscului de credit

6.1 Efectele protecției finanțate a creditului

26. Instituțiile pot recunoaște efectele de diminuare a riscului de credit aferente protecției finanțate a creditului, alta decât acordurile-cadru de compensare și compensarea bilanțieră, așa cum se prevede la punctul 12 în sensul articolului 181 alineatul (1) literele (c)-(g) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
27. În scopul recunoașterii efectelor de diminuare a riscului de credit aferente acordurilor-cadru de compensare, conform articolului 166 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile trebuie să utilizeze valoarea ajustată integral a expunerii (E*), calculată conform articolului 220 alineatul (3) sau articolului 221 alineatul (6) din același regulament, ca valoare a expunerii la calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și cuantumurilor pierderilor așteptate.
28. În scopul recunoașterii efectelor de diminuare a riscului de credit aferente compensării bilanțiere, conform articolului 166 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile trebuie să utilizeze valoarea E*, calculată conform articolului 223 alineatul (5) din același regulament, ca valoare a expunerii la calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și cuantumurilor pierderilor așteptate.
29. În scopul estimării LGD, așa cum se menționează la articolul 181 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în conformitate cu punctul 131 din Ghidul ABE privind estimarea PD și LDG, instituțiile trebuie să calculeze LGD efectivă pentru fiecare expunere care este acoperită de un acord-cadru de compensare sau de o compensare bilanțieră ca raport

dintre pierderea economică și valoarea restantă a obligației din credite la momentul nerambursării, calculată ca E^* conform punctului 27 sau 28. Instituțiile trebuie să calculeze pierderile economice pe baza acestei valori restante și niciun flux de numerar din compensare nu trebuie inclus ca recuperare după nerambursare în pierderile economice. Cu toate acestea, în conformitate cu punctul 131 din Ghidul ABE privind estimarea PD și LGHD, este important de reamintit că valoarea restantă a obligației din credite la momentul nerambursării, calculată ca E^* , trebuie să includă orice sumă reprezentând principal, dobândă sau comision până la momentul respectiv.

30. În scopul recunoașterii efectelor de diminuare a riscului de credit aferente garanțiilor reale, conform articolului 181 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, criteriile specificate de instituții pentru ajustarea estimărilor LGD trebuie:

- (a) să nu ducă la scăderea valorii estimărilor LGD atunci când garanția reală este o obligație a debitorului care are rang *egal* sau inferior obligației pe care debitorul o are față de instituție;
- (b) pentru alte creanțe decât cele de prim rang, să ia în considerare în mod corespunzător efectele asupra estimărilor LGD ale poziției subordonate a instituției în ceea ce privește garanția reală;
- (c) pentru alte garanții reale corporale, să ia în considerare în mod corespunzător locația probabilă a garanțiilor reale pe durata împrumutului și influența pe care ar putea să o aibă asupra eventualei incapacități a instituțiilor de a obține rapid controlul asupra garanțiilor reale și de a le lichida în conformitate cu articolul 181 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

6.2 Efectele protecției nefinanțate a creditului

31. Instituțiile pot recunoaște efectele de diminuare a riscului de credit aferente protecției nefinanțate a creditului cu ajutorul uneia dintre următoarele metode:

- (a) ajustarea estimărilor PD sau LGD conform articolului 160 alineatul (5), articolului 161 alineatul (3) și articolului 164 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, pe baza criteriilor specificate de instituții în conformitate cu articolul 183 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, utilizând, în special, una dintre următoarele metode:
 - (i) indiferent de abordarea aplicată expunerilor directe, comparabile, față de garant, ajustarea claselor de rating, a grupelor de risc sau a estimărilor LGD, inclusiv a LGD în caz de nerambursare și a EL_{BE} , luând în considerare protecția nefinanțată a creditului în estimarea parametrilor de risc, așa cum se precizează în continuare în prezentul ghid (de exemplu, metoda de modelare);
 - (ii) atunci când expunerile directe, comparabile, față de garant sunt sau ar fi tratate în conformitate cu abordarea IRB cu sau fără propriile estimări ale LGD

și ale factorilor de conversie, înlocuirea parametrilor de risc PD și LGD din expunerea-suport cu valorile PD și LGD corespunzătoare ale unei expuneri directe, comparabile, față de garant, așa cum se specifică în continuare în acest ghid (și anume, metoda bazată pe înlocuirea parametrilor de risc);

(iii) indiferent de abordarea aplicată expunerilor directe, comparabile, față de garant, ajustarea claselor de rating, a grupelor de risc sau a estimărilor LGD, inclusiv a LGD în caz de nerambursare și a EL_{BE} , în aplicarea parametrilor de risc modificând procesul de alocare pe clase de rating, în conformitate cu articolul 172 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cu secțiunea 8.2 din Ghidul ABE privind estimarea PD și LGD (și anume, modificarea);

(b) dacă instituția aplică abordarea standardizată pentru expunerile directe, comparabile, față de garant și nu recunoaște efectele de diminuare a riscului de credit aferente protecției nefinanțate a creditului în estimările PD și LGD în conformitate cu litera (a), utilizarea ponderii de risc aplicabile conform abordării standardizate, în conformitate cu articolul 183 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 (și anume, metoda bazată pe înlocuirea ponderii de risc);

(c) calcularea cuantumurilor ponderat la risc ale expunerilor în conformitate cu articolul 153 alineatul (3), articolul 154 alineatul (2), articolul 161 alineatul (4) și articolul 164 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 (și anume, tratarea cazului în care atât garantul, cât și debitorul s-ar afla în stare de nerambursare pe parcursul duratei de viață a tranzacției garantate).

32. Instituțiile trebuie să aibă politici clare de evaluare a efectelor protecției nefinanțate a creditului asupra parametrilor de risc. Politicile trebuie să fie în concordanță cu practicile lor de gestionare internă a riscurilor și trebuie să reflecte cerințele de la articolul 183 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și cerințele specificate în prezentul ghid. Instituțiile trebuie să precizeze în mod clar în aceste politici care dintre metodele specifice descrise la punctul 31 sunt utilizate pentru fiecare sistem de rating în parte și trebuie să aplice aceste politici consecvent în timp.

33. Protecția nefinanțată a creditului care nu îndeplinește cerințele de eligibilitate pentru garanții și garanțiile prevăzute la articolul 183 alineatele (1) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în secțiunea 5.2 din prezentul ghid nu trebuie recunoscută utilizând una dintre metodele prevăzute la punctul 31. În scopul estimării LGD, fluxurile de numerar primite din exercitarea protecției nefinanțate a creditului neeligibile trebuie tratate ca și cum ar fi fost primite fără utilizarea protecției nefinanțate a creditului. Indiferent de acest tratament, instituțiile trebuie să culeagă informațiile privind sursa fluxurilor de numerar aferente protecțiilor nefinanțate a creditului neeligibile și să le aloce în mod corespunzător. Instituțiile trebuie să monitorizeze regulat nivelurile acestor fluxuri de numerar, precum și măsura în care sunt utilizate tipurile respective de protecții nefinanțate a creditului. După caz, instituțiile trebuie să efectueze ajustări adecvate pentru a evita orice distorsiuni în estimările PD și LGD.

34. În cazul în care instituțiile adoptă metoda de modelare prevăzută la punctul 31(a)(i), trebuie să ia în considerare și, dacă este cazul, să țină seama în estimările LGD, într-o manieră prudentă, de următoarele elemente:
- (a) orice neconcordanță de monede între obligația-suport și protecția nefinanțată a creditului;
 - (b) gradul de corelație dintre capacitatea garantului de a-și îndeplini obligațiile ce îi revin conform contractului de protecție nefinanțată a creditului și capacitatea de rambursare a debitorului;
 - (c) starea de nerambursare a garantului și capacitatea redusă ce decurge din aceasta de a-și îndeplini obligațiile ce îi revin conform contractului de protecție nefinanțată a creditului.
35. În cazul în care instituțiile adoptă metoda de modelare prevăzută la punctul 31(a)(i), protecția nefinanțată a creditului poate fi considerată un factor de risc în sistemul de rating. Aceasta poate consta, în special, în:
- (a) ajustarea exclusivă a estimărilor LGD în conformitate cu experiența istorică legată de efectele observate de diminuare a riscului de credit aferente protecției nefinanțate a creditului asupra valorilor LGD efective, inclusiv recuperările efective și costurile semnificative asociate exercitării protecției nefinanțate a creditului;
 - (b) ajustarea atât a estimărilor PD, cât și a estimărilor LGD, în cazul în care instituțiile pot furniza dovezi empirice că existența protecției nefinanțate a creditului are un impact asupra valorii PD a debitorului și demonstrează că ajustarea simultană atât a estimărilor PD, cât și a estimărilor LGD nu duce la dublarea includerii în calcul a efectelor protecției nefinanțate a creditului sau la subestimarea pierderii așteptate.
- Ajustarea exclusivă a estimărilor PD trebuie considerată inadecvată în orice situație.
36. Instituțiile pot adopta metoda bazată pe înlocuirea parametrilor de risc menționată la punctul 31(a)(ii) numai în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) protecția nefinanțată a creditului este eligibilă în conformitate cu criteriile relevante pentru protecția nefinanțată a creditului prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 - (b) instituția se poate aștepta în mod rezonabil ca, în ceea ce privește suma acoperită de protecția nefinanțată a creditului, costurile directe ale exercitării protecției nefinanțate a creditului să fie neglijabile;
 - (c) garantul nu se află în stare de nerambursare.

37. În cazul în care instituțiile adoptă metoda bazată pe înlocuirea parametrilor de risc sau metoda bazată pe înlocuirea ponderii de risc menționate la punctul 31(a)(ii) și, respectiv, 31(b), acestea trebuie:
- (a) să culegă și să stocheze informații privind caracteristicile și performanțele debitorului și expunerea și să utilizeze aceste informații în estimarea PD a debitorului conform Ghidului ABE privind estimarea PD și LGD;
 - (b) în scopul gestionării interne a riscurilor, să examineze separat expunerile directe față de garanți și expunerile garantate cu protecția nefinanțată a creditului furnizată de aceste entități;
 - (c) să definească un domeniu de aplicare al modelelor LGD și să calculeze separat ponderea de risc pentru tipul de expuneri sau părți din expuneri garantate ai căror parametri de risc PD și LGD sunt înlocuiți sau cărora li se atribuie ponderea de risc aferentă garantului. În ceea ce privește expunerile sau părțile din expuneri garantate incluse în domeniul de aplicare al metodei bazate pe înlocuirea parametrilor de risc sau al metodei bazate pe înlocuirea ponderii de risc, instituțiile nu sunt obligate să estimeze valorile LGD, altele decât cele ale expunerilor directe, comparabile, față de garanți, dacă acestea adoptă metoda bazată pe înlocuirea parametrilor de risc.
38. În sensul punctului 37, dacă o anumită protecție nefinanțată a creditului nu acoperă integral expunerea inițială, instituțiile trebuie să poată atribui părții din expunere care nu este acoperită de respectiva protecție nefinanțată a creditului, estimările PD și LGD aplicabile expunerii inițiale, fără a recunoaște efectul protecției nefinanțate a creditului în cauză. În plus, în scopul calculării LGD efective aplicabile părții din expunere care nu este acoperită de protecția nefinanțată a creditului, instituțiile trebuie să aloce fluxurile de numerar și costurile după cum urmează:
- (a) fluxurile de numerar primite de la garant trebuie alocate părții garantate din expunere, în timp ce fluxurile de numerar care provin din orice altă sursă trebuie alocate părții din expunere care nu este acoperită de protecția nefinanțată a creditului. În cazul expunerilor care beneficiază și de o protecție finanțată a creditului, fluxurile de numerar asociate protecției finanțate a creditului trebuie alocate părții din expunere care este acoperită de această protecție finanțată a creditului, conform recomandărilor prevăzute la punctul 46;
 - (b) costurile indirecte trebuie alocate diferitelor părți din expunere, conform recomandărilor prevăzute la punctul 113 din Ghidul ABE privind estimarea PD și LGD;
 - (c) costurile directe care sunt direct legate de exercitarea protecției nefinanțate a creditului trebuie alocate părții garantate din expuneri, în timp ce orice alte costuri directe trebuie alocate părții din expunere care nu este acoperită de protecția nefinanțată a creditului. În cazul expunerilor care beneficiază și de o protecție finanțată a creditului, costurile directe legate de realizarea protecției finanțate a creditului

trebuie alocate părții garantate din expunere, conform recomandărilor prevăzute la punctul 46.

39. În cazul în care instituțiile adoptă metoda bazată pe înlocuirea parametrilor de risc, iar debitorul se află în stare de nerambursare, se aplică următoarele:
- (a) ponderea de risc aferentă părții garantate din expunere trebuie să fie cea a expunerii directe, comparabile, față de garantul care nu se află în stare de nerambursare;
 - (b) pierderea așteptată a părții garantate din expunere trebuie să fie cea a expunerii directe, comparabile, față de garantul care nu se află în stare de nerambursare;
 - (c) în cazul în care garantul nu se află în starea de nerambursare, partea garantată din expunere trebuie considerată în stare de nerambursare în scopul calculării deficitului sau a excedentului IRB, în conformitate cu articolul 159 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cu secțiunea 8.4 din Ghidul ABE privind estimarea PD și LGD.
40. În cazul în care instituțiile aplică metoda bazată pe înlocuirea parametrilor de risc, celelalte instrumente de validare cantitativă prevăzute la articolul 185 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 trebuie să includă o comparație între pierderea așteptată a expunerilor directe, comparabile, față de garant și ratele de pierdere observate ale expunerilor-suport sau ale părților din expuneri față de debitorii aflați în stare de nerambursare, care au fost considerate garantate înainte de momentul nerambursării.
41. În cazul în care instituțiile ajustează parametrii de risc în cazuri individuale, luând în considerare protecția nefinanțată a creditului utilizând modificările în conformitate cu punctul 31(a)(iii), instituțiile trebuie să poată demonstra că natura și caracteristicile protecției nefinanțate a creditului nu permit utilizarea metodelor descrise la punctul 31(a)(i), 31(a)(ii) sau 31(b) pentru a reflecta efectele de diminuare a riscului de credit aferente protecției nefinanțate a creditului.
42. În cazul în care instituțiile adoptă una dintre metodele descrise la punctul 31(a), iar estimările rezultate generează o pondere de risc mai mică decât ponderea de risc care s-ar aplica unei expuneri identice pentru care instituția nu dispune de protecție nefinanțată a creditului, ponderea de risc finală nu poate fi mai mică decât ponderea de risc aferentă unei expuneri directe, comparabile, față de garant, în conformitate cu articolul 161 alineatul (3) și cu articolul 164 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și anume se aplică plafonul ponderii de risc.
43. În scopul aplicării metodei bazate pe înlocuirea parametrilor de risc și al calculării plafonului ponderii de risc, în cazul în care instituțiile nu au primit aprobarea autorității competente de a utiliza propriile estimări LGD, în conformitate cu articolul 143 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, pentru expuneri directe, comparabile, față de garant, instituțiile trebuie să utilizeze valorile LGD specificate, în conformitate cu articolul 161 alineatul (1) din același regulament, pentru a obține valoarea LGD pentru o expunere directă, comparabilă, față de garant.

44. În scopul aplicării metodei bazate pe înlocuirea parametrilor de risc și al calculării plafonului ponderii de risc, valoarea protecției nefinanțate a creditului trebuie să fie determinată după cum urmează:

- (a) valoarea protecției nefinanțate a creditului trebuie determinată în conformitate cu articolul 233 și cu articolul 239 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Orice eventuală neconcordanță a scadențelor trebuie luată în considerare în valoarea ajustată a protecției nefinanțate a creditului în conformitate cu articolul 239 alineatul (3) din regulamentul respectiv, în timp ce scadența expunerilor directe, comparabile, față de garant trebuie să fie aceeași cu scadența expunerii față de debitor;
- (b) dacă protecția nefinanțată a creditului acoperă valoarea expunerii rămase după urmărirea debitorului și, dacă este cazul, orice alte forme de diminuare a riscului de credit, instituțiile trebuie să estimeze valoarea protecției pe baza experienței anterioare într-o manieră prudentă;
- (c) valoarea protecției nefinanțate a creditului care îndeplinește cerințele de la articolul 215 alineatul (1) litera (a) al doilea paragraf sau de la articolul 215 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 poate fi valoarea maximă pe care furnizorul protecției s-a angajat să o plătească în cazul în care debitorul intră în stare de nerambursare sau de neplată la scadență, ori dacă se produc alte evenimente de credit specificate.

45. Instituțiile trebuie să calculeze plafonul ponderii de risc după cum urmează:

- (a) în cazul în care expunerea beneficiază de mai multe protecții nefinanțate ale creditului, fiecare dintre acestea oferind protecție unor părți diferite din expunere, instituțiile trebuie să calculeze plafonul ponderii de risc ca medie ponderată în funcție de expunere a ponderilor de risc aferente expunerilor directe, comparabile, față de fiecare dintre garanți;
- (b) în cazul în care expunerea beneficiază de mai multe protecții nefinanțate ale creditului și în cazul în care două sau mai multe dintre acestea oferă protecție aceleiași părți din expunere, instituțiile trebuie să calculeze plafonul ponderii de risc pentru această parte din expunere ca cea mai mică dintre ponderile de risc aferente fiecărei expuneri directe, comparabile, față de garant. Pentru calcularea fiecărei ponderi de risc, valoarea LGD pentru o expunere directă, comparabilă, față de fiecare dintre garanți poate lua în considerare efectul celeilalte protecții nefinanțate a creditului existente;
- (c) în cazul în care o parte din expunere nu este acoperită de nicio protecție nefinanțată a creditului, instituțiile trebuie să atribuie acestei părți din expunere ponderea de risc aplicabilă unei astfel de expuneri față de debitor, fără nicio protecție nefinanțată a creditului; în acest caz, acestea trebuie să calculeze plafonul ponderii de risc ca medie ponderată în funcție de expunere între ponderea de risc aplicabilă părții din expunere acoperite de protecția nefinanțată a creditului și ponderea de risc aplicabilă părții rămase din expunere;

- (d) în scopul calculării mediei ponderate în funcție de expunere a ponderilor de risc, în conformitate cu literele (a) și (c), fiecare pondere de risc trebuie calculată separat și ponderată cu cota relevantă din valoarea expunerii.
46. În sensul punctului 45 și pentru a recunoaște efectele multiplelor tehnici de diminuare a riscului de credit în conformitate cu metodele specificate la punctul 31, trebuie îndeplinite toate condițiile de mai jos:
- (a) instituțiile trebuie să aibă politici clare de alocare, ordonare și recunoaștere a protecției finanțate și nefinanțate a creditului, care să fie în concordanță cu procesul intern de recuperare și colectare;
 - (b) instituțiile nu trebuie să recunoască de două ori efectele aceleiași diminuări a riscului de credit; de exemplu, când se alocă protecția finanțată a creditului între partea din expunere acoperită de protecția nefinanțată a creditului și partea din expunere care nu este acoperită de protecția nefinanțată a creditului, nu trebuie permisă dubla recunoaștere a protecției finanțate a creditului;
 - (c) instituțiile trebuie să aplice în mod consecvent metodele; prin urmare:
 - (i) împărțirea părții din expunere acoperită de o anumită protecție nefinanțată a creditului în două părți și aplicarea metodei bazate pe înlocuirea parametrilor de risc sau a metodei bazate pe înlocuirea ponderii de risc unei părți, precum și aplicarea metodei de modelare celeilalte părți nu trebuie permise;
 - (ii) în ipoteza mai multor protecții nefinanțate a creditului care acoperă, cel puțin parțial, aceeași parte din expunere, instituțiile trebuie să stabilească criterii adecvate de alegere a protecției nefinanțate a creditului utilizată în scopul înlocuirii parametrilor de risc. Aceste criterii trebuie descrise în politicile interne specificate de instituții cu privire la ajustarea estimărilor PD și LGD, în conformitate cu punctul 38. Fără a aduce atingere subpunctului (i), instituțiile au dreptul să împartă partea din expunere care este acoperită de o anumită protecție nefinanțată a creditului în două părți și să aplice metoda bazată pe înlocuirea parametrilor de risc unei părți, recunoscând în același timp efectele părții rămase din respectiva protecție nefinanțată a creditului în aplicarea metodei bazate pe înlocuirea parametrilor de risc celorlalte protecții nefinanțate a creditului existente; în special, efectul de diminuare a riscului aferent părții rămase din respectiva protecție nefinanțată a creditului poate fi luat în considerare în valoarea LGD a expunerilor directe, comparabile, față de ceilalți garanți existenți, în conformitate cu punctul 47.
47. În scopul recunoașterii efectelor de diminuare a riscului de credit aferente mai multor protecții ale creditului care, ca urmare a alocării efectuate de instituție în conformitate cu punctul 46, acoperă aceeași parte a unei expuneri, instituțiile pot utiliza una dintre metodele specificate la punctul 31(a). În special, în scopul aplicării metodei bazate pe înlocuirea parametrilor de risc și al calculării plafonului ponderii de risc, instituțiile trebuie să utilizeze următoarele metode

pentru a determina valoarea LGD pentru o expunere directă, comparabilă, față de garant, incluzând efectele de diminuare a riscului de credit aferente protecției suplimentare a creditului:

- (a) în cazul în care expuneri directe, comparabile, față de garant sunt incluse în domeniul de aplicare al unui sistem de rating pentru care instituția nu a primit aprobarea prealabilă de a utiliza propriile estimări ale LGD, în conformitate cu articolul 143 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituția trebuie să utilizeze valorile LGD prevăzute la articolul 161 alineatul (1) din același regulament, care reflectă, dacă este cazul, protecția finanțată a creditului prin aplicarea cerințelor relevante din partea a treia titlul II capitolul 4 din regulamentul menționat;
- (b) în cazul în care expuneri directe, comparabile, față de garant sunt incluse în domeniul de aplicare al unui sistem de rating pentru care instituția a primit aprobarea prealabilă de a utiliza propriile estimări ale LGD, în conformitate cu articolul 143 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituția trebuie să utilizeze valorile LGD pentru expuneri directe, comparabile, față de garant care includ efectul aferent protecției suplimentare nefinanțate sau finanțate a creditului. Dacă instituțiile nu pot recunoaște această protecție suplimentară a creditului în estimarea valorii LGD pentru expuneri directe, comparabile, față de garant, atunci:
 - (i) dacă valoarea LGD pentru expuneri negarantate față de garant este mai mică sau egală cu valoarea LGD pentru expuneri negarantate față de debitor, acestea trebuie să utilizeze estimările LGD pentru expunerea față de debitor care reflectă efectul aferent protecției suplimentare a creditului; sau
 - (ii) dacă valoarea LGD pentru expuneri negarantate față de garant este mai mare decât valoarea LGD pentru expuneri negarantate față de debitor sau dacă instituțiile nu pot efectua această comparație, acestea trebuie:
 - în ceea ce privește alți garanți decât cei de tip retail, să utilizeze fie valorile relevante LGD prevăzute la articolul 161 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care reflectă, dacă este cazul, protecția finanțată a creditului prin aplicarea cerințelor relevante din partea a treia titlul II capitolul 4 din respectivul regulament, fie estimarea LGD aplicabilă expunerilor negarantate față de garant. Alegerea uneia dintre aceste două opțiuni trebuie să fie consecventă în ceea ce privește tipul de expunere a garantului;
 - în ceea ce privește garanții de tip retail, să utilizeze estimarea LGD aplicabilă expunerilor negarantate față de garant.